

Определение на Общия съд от 31 май 2021 г. — König Ludwig International/EUIPO
(„Royal Bavarian Beer“)

(Дело T-332/20) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „Royal Bavarian Beer“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Право на изслушване — Член 94, параграф 1 от Регламент 2017/1001 — Единен характер на марката на Европейския съюз — Член 1, параграф 2 от Регламент 2017/1001 — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2021/C 289/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: König Ludwig International GmbH & Co. KG (Гелтендорф, Германия) (представители: O. Spuhler и J. Stock, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Palmero Cabezas)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 1 април 2020 г. (преписка R 1714/2019-4) относно посочващата Европейския съюз международна регистрация на словната марка „Royal Bavarian Beer“

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно лишена от всякакво правно основание.
- 2) Осъжда GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 255, 3.8.2020 г.

Жалба, подадена на 4 май 2021 г. — Luossavaara-Kiirunavaara/Комисия

(Дело T-244/21)

(2021/C 289/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Luossavaara-Kiirunavaara AB (Люлео, Швеция) (представители: A. Bryngelsson, F. Sjövall и A. Johansson, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени член 1, параграф 3 от Решение на Комисията от 25 февруари 2021 г. относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ от 13 октомври 2003 г.,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, в рамките на което се твърди, че обжалваното решение нарушава правната уредба на схемата за търговия с емисии (СТЕ), по-специално приложение 1 към Делегиран регламент (ЕС) 2019/331 на Комисията от 19 декември 2018 г. ⁽²⁾ и член 10а, параграф 1 от Директива 2003/87/ЕО ⁽³⁾

— Жалбоподателят изтъква, че с обжалваното решение и по-специално със съображение 13, член 1, параграф 3 и приложение III към него се нарушава член 10а, параграф 1 от Директива 2003/87/ЕО и приложение 1 към Делегиран регламент (ЕС) 2019/331 на Комисията. Продуктивният показател за руден агломерат, определен в Делегиран регламент (ЕС) 2019/331 на Комисията, трябва да се тълкува в съответствие с Директива 2003/87/ЕО, Договорите и общите принципи на правото на ЕС. Съгласно посочената директива и съдебна практика заместителите и алтернативните производствени процеси следва да се включат в същия продуктов показател, за да се насърчат най-ефективните от гледна точка на климата технологии. Както е видно от представените доказателства пелетите от агломерат от желязна руда и ситнежът от агломерат от желязна руда са пряко взаимно заместими. Твърди се, че като е отказала да включи в производствения показател производствените съоръжения на жалбоподателя за пелети от руден агломерат, Комисията приложила неправилно Директива 2003/87/ЕО и Делегиран регламент (ЕС) 2019/331 и допуснала явна грешка в преценката.

2. Второ основание, в рамките на което се твърди, че обжалваното решение нарушава принципите на равенство и недопускане на дискриминация

— Твърди се, че обжалваното решение е в нарушение на посочените принципи, тъй като води до дискриминация между предприятията и сектори като неоснователно се облагодетелстват определени предприятия. Това се отнася както до третирането на ситнеж от руден агломерат в сравнение с производството на пелети от руден агломерат, така и до третирането на производството на жалбоподателя на пелети в сравнение с други производства на пелети.

3. Трето основание, в рамките на което се твърди, че обжалваното решение нарушава задълженията на ЕС съгласно международното право в областта на околната среда

— В рамките на това основание жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е в противоречие с изричните задължения, поети от ЕС в национално определения му принос съгласно Парижкото споразумение от 2015 г.

4. Четвърто основание, в рамките на което се твърди, че обжалваното решение нарушава задължението на компетентната институция да разгледа задълбочено и безпристрастно релевантните аспекти по всеки отделен случай

— Обжалваното решение отразява приетата от Европейската комисия политическа позиция, която според жалбоподателя не се основава на обективна техническа оценка на заменяемостта на разглежданите продукти и технологии, а само на твърдения на една от засегнатите от определянето страни, а именно организация на стоманодобивната промишленост, без да се разгледат техническите възражения, повдигнати по-специално от жалбоподателя и шведската агенция за опазване на околната среда, или да се консултира трето независимо лице.

5. Пето основание, в рамките на което се твърди, че обжалваното решение е в нарушение на задължението по член 296 ДФЕС да се посочват мотиви

— Според жалбоподателя в обжалваното решение не се съдържа никакво обяснение относно техническата заменяемост между пелети от руден агломерат и ситнеж от руден агломерат или относно прилагането на принципа на равенство, а само се посочва, че показателят е „съобразен“, така че да не включва производството (на жалбоподателя) на пелети от руден агломерат. В резултат на това заинтересованите лица не могат да се запознаят с основанията за определянето въз основа на самото решение.

6. Шесто основание, в рамките на което при условията на евентуалност се твърди, че съгласно член 277 ДФЕС от датата на постановяване на съдебното решение Делегиран регламент (ЕС) 2019/331 следва да се обяви за невалиден в частта, приложима спрямо обжалваното решение

— В рамките на шестото си основание, изложено при условията на евентуалност спрямо горните основания, жалбоподателят твърди, че ако Делегиран регламент (ЕС) 2019/331 трябва да се тълкува в смисъл, че изключва пелетите от руден агломерат на жалбоподателя (но не и пелетите от руден агломерат на поименно посочен конкурент)⁽⁴⁾ посоченият регламент трябва сам по себе си да бъде обявен за невалиден, тъй като нарушава Директива 2003/87/ЕО и общите принципи на правото на ЕС.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2021/355 на Комисията от 25 февруари 2021 година относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 68, 2021 г., стр. 221).

⁽²⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2019/331 на Комисията от 19 декември 2018 година за определяне на валидни за целия Съюз преходни правила за хармонизирано безплатно разпределяне на квоти за емисии в съответствие с член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 59, 2019 г., р. 8).

⁽³⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 2003 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78).

⁽⁴⁾ Бел. ред.: името на посочения производител е пропуснато.

Жалба, подадена на 17 май 2021 г. — Sturz/EUIPO — Clatronic International (STEAKER)

(Дело T-261/21)

(2021/C 289/55)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Manfred Sturz (Шорднорф, Германия) (представител: V. Bittner, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Clatronic International GmbH (Кемпен, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „STEAKER“ — заявка за регистрация № 16 707 465

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 4 март 2021 г. по преписка R 214/2020-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски,

— при встъпване на другата страна в производството, тя да понесе направените от нея съдебни разноски,

— при условията на евентуалност, да се върне делото на апелативния състав.

Изложени основания

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,